PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gegužės 3 d.*

Byloje T-439/04

Eurohypo AG, įsteigta Eschborn (Vokietija), atstovaujama advokatų M. Kloth ir C. Rohnke, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. von Mühlendahl ir J. Weberndörfer,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. rugpjūčio 6 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 829/2002-4), susijusio su žodinio žymens EUROHYPO įregistravimu kaip Bendrijos prekių ženklo,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,
posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

susipažinęs su 2004 m. lapkričio 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2005 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2005 m. spalio 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2002 m. balandžio 30 d. *Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG*, vėliau tapusi *Eurohypo AG*, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) su pakeitimais, pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo žodinis žymuo EUROHYPO.

3 Paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams įregistruoti 36 klasei ir atitinka šį aprašymą:

„Finansinės operacijos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto operacijos, finansinės paslaugos, finansavimas, finansinės analizės, investicijos, draudimas."

4 2002 m. rugpjūčio 30 d. sprendimu ekspertė, taikydama Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą ir 7 straipsnio 2 dalį, atmetė paraišką.

5 2002 m. rugsėjo 30 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl ekspertės sprendimo ir 2002 m. gruodžio 30 d. pareiškime nurodė jos motyvus.

6 2004 m. rugpjūčio 6 d. sprendimu (toliau – ginčijamas spendimas) Ketvirtoji apeliacinė taryba iš dalies patenkino apeliaciją ir panaikino ekspertės sprendimą, kiek jis susijęs su „finansinės analizės, investicijų, draudimo" paslaugomis. Dėl kitų 36 klasės paslaugų, t. y. „finansinės operacijos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto operacijos, finansinės paslaugos, finansavimas", apeliacija buvo atmesta. Iš esmės Apeliacinė taryba manė, kad žodinis žymuo EUROHYPO buvo apibūdinantis šių paslaugų atžvilgiu, ir nurodė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Ji pridūrė, kad bet kuriuo atveju taip yra vokiškai kalbančiose šalyse ir kad,

taikant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalį, to pakanka grindžiant atsisakymą apsaugoti. Be to, ji įvertino, kad elementai „euro“ ir „hypo“ tiesiogiai nurodo minėtų penkių paslaugų savybes ir kad dėl dviejų sudedamųjų dalių darinio viename žodyje prekių ženklas nėra mažiau apibūdinantis.

Šalių reikalavimai

7 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— Panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria atmetama jos apeliacija,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

8 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

9 Ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus atitinkamai dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio nuostatų pažeidimo ir to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio nuostatų pažeidimu

Šalių argumentai

10 Ieškovės teigimu, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys, kuris nustato, kad „(VRDT) faktus nagrinėja savo iniciatyva", nurodo, jog faktų nagrinėjimas turi būti pakankamai išsamus tam, kad VRDT galėtų tiksliai nustatyti, ar Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje nurodyti motyvai sudaro kliūtis įregistruoti prekių ženklą. VRDT neturi jokios diskrecijos šioje srityje, ir sprendimas dėl įregistravimo kyla iš atitinkamos kompetencijos. Todėl, kai nėra atmetimo pagrindų, pareiškėjas turi teisę į registraciją, nes intelektinė nuosavybė, kurios dalis yra prekių ženklų teisė, yra pagrindinė teisė, pripažinta 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 2 dalyje (OL C 364, p. 1) (toliau – Chartija).

11 Šioje byloje Apeliacinė taryba rėmėsi savo dviejų prašomą įregistruoti prekių ženklą sudarančių sudedamųjų dalių „euro" ir „hypo" idėja ir jos nagrinėjimas nebuvo išsamus, nes neleido tinkamai įvertinti, kaip visuomenė suvokia žodinį žymenį EUROHYPO.

12 Be to, ginčijamas sprendimas apsiriboja atskirų sudedamųjų dalių „euro" ir „hypo" vertinimu, bet nepateikia jokio vertinimo, susijusio su bendrinio pavadinimo „eurohypo" apibūdinamuoju požymiu. Ieškovės teigimu, jei Apeliacinė taryba būtų atlikusi paiešką internete, ji būtų konstatavusi, kad nėra nė vieno šio bendrinio pavadinimo naudojimo kaip apibūdinamojo pavadinimo atvejo, o visi šio

pavadinimo atvejai nurodo į jos įmonę. Ieškinio priede ji pateikia 100 pirmų iš 10 000 surastų termino „eurohypo" paieškos internete rezultatų tam, kad įrodytų, jog šis žymuo nėra naudojamas nagrinėjamoms finansinėms paslaugoms apibūdinti.

13 Be to, VRDT taip pat nenustatė, kad atitinkama visuomenė prekių ženklo EUROHYPO nesuvokia kaip kilmės nuorodos.

14 VRDT teigimu, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys niekur konkrečiai nenurodo, kaip nagrinėti faktus. Žodinių prekių ženklų atveju VRDT turi įvertinti, kaip visuomenė ar jos dalis, kuriai ženklas yra skirtas, paprastai suvokia terminą, nesant reikalo išsamiau nagrinėti, ar tinkamumas būti įregistruotam kaip prekių ženklui gali būti atmestas, atsižvelgiant į įprastą nagrinėjamo termino suvokimą. Akivaizdu, kad toks buvo atvejis šioje byloje.

15 Be to, iš Chartijos kilusi intelektinės nuosavybės teisė nėra absoliuti teisė, ir Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje numatyti atmetimo pagrindai yra šios teisės apribojimai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

16 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio nuostatas, pagal kurį „procedūrų metu (VRDT) faktus nagrinėja savo iniciatyva", nes Apeliacinės tarybos atliktas faktų nagrinėjimas nebuvo išsamus.

17 Pagal teismų praktiką kompetentingos valdžios institucijos prekių ženklų srityje atliktas nagrinėjimas turi būti griežtas ir išsamus, kad nebūtų neteisėtai registruojami prekių ženklai. Todėl teisinio tikrumo ir gero administravimo sumetimais reikia užtikrinti, kad nebūtų registruojami prekių ženklai, kurių naudojimas gali būti sėkmingai ginčytas teismuose (žr. dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1); 2003 m. gegužės 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Libertel*, C-104/01, Rink. p. I-3793, 59 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

18 Vis dėlto Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys nepatikslina, kaip VRDT turi nagrinėti faktus.

19 Be to, galimybė įregistruoti žymenį kaip Bendrijos prekės ženklą turi būti įvertinta vien tik remiantis atitinkamais Bendrijos teisės aktais, kaip juos išaiškino Bendrijos teismai. Todėl pakanka, kad sprendimui priimti Apeliacinė taryba taikytų apibūdinamojo požymio kriterijų, išaiškintą teismų praktikoje, nebūdama įpareigota pagrįsti savo veiksmus pateikiant įrodymus (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Telepharmacy Solutions prieš VRDT (TELEPHARMACY SOLUTIONS)*, T-289/02, Rink. p. II-2851, 54 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Metso Paper Automation prieš VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink. p. II-2383, 34 punktas).

20 Šioje byloje Apeliacinė taryba nagrinėjo sudedamųjų dalių „euro“ ir „hypo“ reikšmę Vokietijos vartotojui, taip pat galimas sudurtinio žodžio „eurohypo“ reikšmes (ginčijamo sprendimo 13–16 punktai). Tvirtinimo, kad motyvuojamojoje ginčijamo sprendimo dalyje nesiremiama papildoma paieška, kaip antai paieškos interneto tinklavietėse rezultatų išdėstymas, nepakanka nustatyti, jog vietoj atitinkamos visuomenės nagrinėjamo žodžio aiškinimo Apeliacinė taryba pateikė savo aiškinimą. Tai, kad Apeliacinė taryba, sudedamųjų dalių „euro“ ir „hypo“ ir žodžio „eurohypo“

apibūdinamojo požymio atžvilgiu pakankamai įsitikinusi, jog nuspręstų atsisakyti įregistruoti, nusprendė nedaryti papildomos paieškos, neprieštarauja Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio nuostatoms.

21 Be to, kalbant apie pagrindinį intelektinės nuosavybės teisės pobūdį, koks, ieškovės teigimu, išplaukia iš Chartijos 17 straipsnio 2 dalies, kuri numato, kad „intelektinė nuosavybė yra saugoma", pakanka konstatuoti, jog ši teisė nėra absoliuti ir kad Bendrijos prekių ženklas egzistuoja, be kita ko, Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio kartu su 7 ir 8 straipsniais nustatytose ribose.

22 Taip pat, kalbant apie ieškovės ieškinio priede pateiktus paieškos internete rezultatus, reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teismo funkcija nėra iš naujo nagrinėti faktines aplinkybes atsižvelgiant į pirmą kartą jame pateiktus įrodymus. Iš tikrųjų faktinės aplinkybės, kuriomis remiamasi Pirmosios instancijos teisme, prieš tai jų nenurodžius vienoje iš VRDT instancijų, turi būti atmestos (žr. šiuo klausimu 2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alcon prieš VRDT – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS)*, T-237/01, Rink. p. II-411, 61 ir 62 punktus, patvirtinto apeliacine tvarka 2004 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo nutartimi *Alcon prieš VRDT*, C-192/03 P, Rink. p. I-8993; 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (Calandre)*, T-128/01, Rink. p. II-701, 18 punktą; 2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 67 punktą; 2003 m. lapkričio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Díaz prieš VRDT – Granjas Castelló (CASTILLO)*, T-85/02, Rink. p. II-4835, 46 punktą ir 2005 m. vasario 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann ir Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink. p. II-287, 20 punktą).

23 Galiausiai ieškovės argumentai dėl Apeliacinės tarybos atlikto atitinkamos visuomenės nuomonės apibūdinamojo ar skiriamojo žodinio žymens EUROHYPO požymio atžvilgiu įvertinimo yra nukreipti prieš ginčijamo sprendimo motyvų pagrįstumą. Todėl juos reikia analizuoti nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą.

24 Iš visko, kas išdėstyta, išplaukia, kad pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

Šalių argumentai

25 Pirmiausia ieškovė pastebi, kad Apeliacinė taryba savo sprendimą atmesti paraišką grindė tik Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu.

26 Ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba teisingai įvertino, kad sudedamosios dalys „euro" ir „hypo" gali asocijuotis su Europos piniginiu vienetu ir su žodžiu „Hypothek" (hipoteka), tačiau nepripažino kitų galimų šių dviejų sudedamųjų dalių reikšmių. Tačiau „euro" žymi ne tik Europos Sąjungos valiutą, bet taip pat yra žodžio „Europa" trumpinys, kaip lėktuvo pavadinime „Euro-fighter" ar vienos iš ieškovės bendrovių pavadinime „Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG". Sudedamoji dalis „hypo" nebūtinai siejama su žodžiu „Hypothek", bet kilusi iš graikų kalbos, kaip tai patvirtina vokiški terminai „Hypothese" (hipotezė), „Hypotenuse" (hipotenuzė), „Hypochonder" (hipochondrikas), „Hypozentrum" (hipocentras). Be to, dažniausiai naudojamas nekilnojamojo turto realaus suvaržymo būdas yra „Grundschuld" (žemės hipoteka). Priešingai nei kitos santrumpos, kaip antai „Disco" iš „Discothek" (diskoteka) arba „Auto" iš „Automobil" (automobilis), santrumpa „hypo" nėra įprasta Vokietijos visuomenei.

27 Be to, ieškovė tvirtina, kad suvokiamas bendrai žodinis žymuo EUROHYPO nėra paslaugų, kurių atžvilgiu įregistravimas buvo atmestas, apibūdinimas. Žodinis žymuo EUROHYPO vokiečių kalboje paprastai nenaudojamas finansinėms paslaugoms apibrėžti, ir 12 punkte minėta paieška internete įrodo šio žodžio naudojimo apibūdinamąja prasme neįprastą požymį.

28 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendime *Procter & Gamble prieš VRDT* (C-383/99 P, Rink. p. I-6251, toliau – sprendimas *BABY-DRY*) nustatytus principus visiškai galima taikyti šioje byloje, nes terminas „eurohypo“ yra „išgalvotas leksikos elementas“, o ne bendrinis šioje byloje nagrinėjamų finansinių paslaugų pavadinimas. Be to, brūkšnio tarp elementų „euro“ ir „hypo“ nebuvimas pabrėžia grafinį abiejų sudedamųjų dalių susiliejimą, kad sudarytų labai ypatingą žodžių junginį.

29 Tai, kad daugelis kitų bankų savo bendrovės pavadinime naudoja sudedamąją dalį „hypo“, yra ženklas, jog žodžių, turinčių sudedamąją dalį „hypo“, kombinacijomis siekiama žymėti komercinę kilmę, ypač šioje byloje nagrinėjamų finansinių paslaugų srityje. Taigi žodinis žymuo EUROHYPO turi reikalaujamą tinkamumą būti suprastas kaip jo komercinių paslaugų kilmės ženklas.

30 Ieškovė taip pat pabrėžia, jog norint įvertinti, ar prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, reikia išnagrinėti jo naudojimą. Kalbant apie žymens EUROHYPO dažną naudojimą šioje byloje nagrinėjamų paslaugų srityje ir dėl jo dažną pasirodymą žiniasklaidoje, atitinkama visuomenė priprato prie šio žymens, kuris įgavo reikalaujamą skiriamąjį požymį, kad būtų įregistruotas kaip prekių ženklas, naudojimo. Tam, kad apibūdintų dažną žodžio „eurohypo“ vartojimą, ieškovė ieškinio priede kartu su 12 punkte minėtais dokumentais pateikia savo grupės veiklos ataskaitą už 2003 m., ataskaitą apie hipotekos bankus bei informaciją iš savo interneto tinklavietės.

31 Be to, žodinio žymens EUROHYPO galimybė būti įregistruotam yra patvirtinta Šveicarijos žodinio žymens EUROHYPO, kurio registracijos Nr. 03932/2002, ir tarptautinio žodinio žymens EUROHYPO, kurio registracijos Nr. 638974, įregistravimu, kuris saugomas Vokietijoje, Austrijoje ir Šveicarijoje, o tai atitinka visą vokiškai kalbančią teritoriją.

32 VRDT teigimu, Apeliacinė taryba teisingai rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatomis, kad atmestų prekių ženklo EUROHYPO paraišką šioje byloje nagrinėjamų paslaugų atžvilgiu, nes abi šios nuostatos aiškiai paminėtos ginčijamame sprendime ir jų taikymas taip pat išplaukia iš jo turinio. Be to, abu atmetimo pagrindus ieškovė savo ieškinyje išnagrinėjo atskirai.

33 VRDT teigia, kad sudedamąją dalį „euro" visuomenė suvokia kaip Europos Sąjungos valiutą ir kad ši sudedamoji dalis liktų apibūdinanti, net jeigu jai būtų suteikta „Europos" prasmė, nes ji nurodytų į teritoriją, kurioje teikiamos paslaugos. Lygiai taip pat elementą „hypo" visuomenė supranta kaip žodžio „hipoteka" santrumpą. Visos kitos ieškovės pateiktos sudedamosios dalies „hypo" reikšmės yra nereikšmingos, nes nėra susijusios su atitinkamomis finansinėmis paslaugomis. Ieškovės tvirtinimai dėl žodžių „euro" ir „hypo" dviprasmybės taip pat yra be pasekmių.

34 Tam, kad įrodytų, jog sudedamoji dalis „hypo" yra įprastinė santrumpa, VRDT atsakymo į ieškinį priede pateikia paieškos internete rezultatus, kuriuos reikia priimti, nes ieškovė, atsižvelgiant į ginčijamame sprendime esančius motyvus, disponavo visomis naudingomis nuorodomis, kad suprastų minėtą sprendimą ir ginčytų jo teisėtumą Pirmosios instancijos teisme (2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *KWS Saat prieš VRDT (Nuance d'orange)*, T-173/00, Rink. p. II-3843, 56 ir paskiau einantys punktai ir 2004 m. kovo 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fieldturf prieš VRDT (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS)*, T-216/02, Rink. p. II-1023, 41 punktas).

35 Apeliacinė taryba taip pat teisingai konstatavo, kad abiejų sudedamųjų dalių „euro" ir „hypo" darinys nedaro jų junginio mažiau apibūdinamojo. Šis darinys paprastam vartotojui apibūdina, kiek tai susiję su atitinkamomis paslaugomis, pasiūlymą, susijusį su finansavimu arba hipotekinių paskolų, išmokėtų Europos pinigų erdvės valiuta, administravimu.

36 Be to, VRDT patikslina, kad sprendimo *BABY-DRY* faktai labai skyrėsi nuo šios bylos faktų nes toje byloje buvo kalbama apie neįprastą žodžių darinį. Priešingai, teismų praktika, susijusi su prašymais įregistruoti su pirmąja sudurtinio žodžio dalimi „euro" sudarytus prekių ženklus, yra ypač svarbi ir patvirtina VRDT praktiką sudedamąją dalį „euro" vertinti kaip turinčią apibūdinamąjį, o ne skiriamąjį požymį (2001 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DKV prieš VRDT (EuroHealth)*, T-359/99, Rink. p. II-1645, 27 punktas).

37 VRDT primena, kad žodinis ženklas, kuris apibūdina atitinkamas prekes ar paslaugas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, visais atvejais tuo pagrindu neturi jokio skiriamojo požymio tų pačių prekių ir paslaugų atžvilgiu Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme (šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *TELEPHARMACY SOLUTIONS* 24 punktas).

38 Dėl prekių ženklo skiriamojo požymio, bendrai žymuo EUROHYPO, kaip jį suvokia atitinkama visuomenė, nėra tinkamas atskirti ieškovės paslaugoms nuo kitų įmonių dėl to, kad jis yra paprastas žodžių junginys, sudarytas iš dviejų apibūdinamųjų nuorodų ir juolab neturintis fantazijos elementų.

39 Dėl prekių ženklo dažno naudojimo VRDT pastebi, kad jeigu ieškovė šitaip nori remtis skiriamuoju požymiu, įgytu naudojant pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, reikia pažymėti, kad šis argumentas nebuvo pateiktas laiku, vykstant procesui VRDT buvo tik bendrai paminėta ieškovės pozicija apie rinką be jokio tai patvirtinančio įrodymo. Į daugelį pirmą kartą pareiškiant ieškinį pateiktų dokumentų, siekiant įrodyti prekių ženklo naudojimo dažnumą, Pirmosios instancijos teismas negali atsižvelgti.

40 Galiausiai, kalbant apie ankstesnes nacionalines registracijas, ieškovė jomis nesirėmė nei nagrinėjant ekspertei, nei Apeliacinėje taryboje. Be to, VRDT primena, kad Bendrijos prekių ženklų teisė yra nepriklausoma taisyklių sistema ir kad nacionalinės registracijos geriausiu atveju reiškia, kad šiose atitinkamose teritorijose nėra registracijos atmetimo pagrindų.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

41 Reikia pažymėti, kad, priešingai nei teigia VRDT, iš ginčijamo sprendimo 12 ir paskiau einančių punktų išplaukia, jog sprendime atmesti prašymą įregistruoti žodinį žymenį EUROHYPO paslaugoms „finansinės operacijos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto operacijos; finansinės paslaugos; finansavimas“ nurodomas tik Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas. Vis dėlto 13–16 punktuose atlikta analizė, kuri grindžia minėtą sprendimą atmesti paraišką, yra susijusi su žodinio žymens EUROHYPO apibūdinamuoju požymiu.

42 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti registracijos atmetimo pagrindai yra nepriklausomi ir privalo būti nagrinėjami atskirai. Be to, minėti atmetimo pagrindai turėtų būti aiškinami atsižvelgiant į visuomenės interesą, kuriuo kiekvienas iš jų grindžiamas. Visuomenės interesas, į kurį atsižvelgiama, privalo atspindėti skirtingus vertinimus, atsižvelgiant į konkretų atmetimo pagrindą (žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SAT1 prieš VRDT*, C-329/02 P, Rink. p. I-8317, 25 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

43 Vis dėlto minėtos nuostatos b–d punktuose numatytų pagrindų taikymo sritys akivaizdžiai sutampa (žr. 19 punkte minėto sprendimo *TELEPHARMACY SOLUTIONS* 23 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

44 Iš Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismų praktikos matyti, kad žodinis prekių ženklas, kuris apibūdino atitinkamų prekių ir paslaugų savybes Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, dėl šios aplinkybės neturi jokio skiriamojo pobūdžio tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme (2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 19 punktas ir *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 86 punktas; šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *TELEPHARMACY SOLUTIONS* 24 punktas).

45 Šioje byloje, vertinant ginčijamo sprendimo teisėtumą, reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba įrodė, kad žodinis žymuo EUROHYPO apibūdino 36 klasei priklausančias „finansinių operacijų; piniginių operacijų; nekilnojamojo turto operacijų; finansinių paslaugų; finansavimo" paslaugas. Jei taip yra, atsisakant įregistruoti buvo teisingai taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas, kaip ir to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktas, ir ginčijamas sprendimas turi būti patvirtintas. Priešingai, jei nagrinėjamas žymuo neapibūdina prašyme įregistruoti nurodytų prekių ir paslaugų, reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba pateikė kitus pagrindus, kad tvirtintų, jog prašomas žymuo neturėjo skiriamojo požymio.

46 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką žymens apibūdinamojo požymio įvertinimas gali būti atliktas tik, pirma, atitinkamų prekių ar paslaugų atžvilgiu ir, antra, atitinkamos visuomenės suvokimo atžvilgiu (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (CARCARD)*, T-356/00, Rink. p. II-1963, 25 punktas).

47 Šioje byloje visos paslaugos, kurių atžvilgiu buvo atmestas įregistravimas, yra finansų srities ir apibrėžiamos kaip „finansinės operacijos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto operacijos; finansinės paslaugos; finansavimas".

48 Kalbant apie tikslinę visuomenę, Apeliacinė taryba įvertino, kad tai yra paprastas vartotojas. Kadangi šioje byloje nagrinėjamos paslaugos yra skirtos visiems vartotojams, reikia patvirtinti šią analizę, kurios, beje, ieškovė neginčija. Kadangi absoliutus atmetimo pagrindas buvo nurodytas tik dėl vienos Europos Sąjungoje kalbos, t. y. vokiečių, reikia laikyti, kad suinteresuota visuomenė, kurios atžvilgiu reikia įvertinti prekių ženklo apibūdinamąjį požymį, yra paprastas vokiškai kalbantis vartotojas.

49 Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 13 punkte analizavo sudedamųjų dalių „euro“ ir „hypo“ reikšmę atitinkamos visuomenės atžvilgiu ir nusprendė, kad kiekviena sudedamoji dalis apibūdino nagrinėjamas paslaugas.

50 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad žodinis žymuo yra apibūdinantis, jei bent jau viena iš savo potencialių reikšmių jis apibūdina atitinkamų prekių ar paslaugų pobūdį (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 32 punktas ir 19 punkte minėto sprendimo *PAPERLAB* 34 punktas).

51 Pirmiausia Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, jog atitinkama visuomenė sudedamąją dalį „euro“ finansų srityje suvokia kaip valiutą, cirkuliuojančią Europos Sąjungoje ir apibūdinančią šią monetarinę erdvę. Taigi ši sudedamoji dalis bent jau viena iš savo potencialių reikšmių apibūdina nagrinėjamų finansinių paslaugų pobūdį. Tai, kad sudedamoji dalis „euro“, kaip tvirtina ieškovė, taip pat gali būti suprasta kaip žodžio „Europa“ trumpinys, šiai išvadai neturi reikšmės.

52 Be to, Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, kad finansinių paslaugų kontekste sudedamąją dalį „hypo“ paprastas vartotojas suprato kaip termino „hipoteka“ santrumpą. Šios išvados nepaneigia tai, kad, kaip tvirtina ieškovė, šis terminas medicinos srityje ar senovės graikų kalba gali turėti kitų reikšmių. Kadangi finansų,

būtent nekilnojamojo turto, srityje hipoteka yra klasikinė garantija, Apeliacinė taryba galėjo tinkamai manyti, kad sudedamoji dalis „hypo“ viena iš savo potencialių reikšmių paprastam vokiškai kalbančiam vartotojui apibūdina nagrinėjamų finansinių paslaugų požymį. Šiuo atžvilgiu ieškovės argumentas, kad dažniausiai naudojamas nekilnojamojo turto realaus suvaržymo būdas yra „Grundschuld“, yra netinkamas, nes jis neatmeta galimybės, jog sudedamoji dalis „hypo“ paprastam vokiškai kalbančiam vartotojui nurodo hipoteką.

53 Šiuo atžvilgiu vis dėlto VRDT atsakymo į ieškinį priede pateiktus dokumentus, kuriuose nurodomi paieškos internete rezultatai, reikia pripažinti nepriimtinais. Kaip nurodyta šio sprendimo 22 punkte, susijusiame su ieškovės ieškinio priede pateiktais paieškos internete rezultatais, Pirmosios instancijos teisme pateiktos faktinės aplinkybės, kurios anksčiau nebuvo nurodytos vienoje iš VRDT instancijų, turi būti atmestos. Šiuo atžvilgiu reikia atmesti VRDT argumentą, kad šie įrodymai yra priimtini, nes ieškovė, atsižvelgiant į ginčijamame sprendime esančius vertinimus, jau disponavo visomis naudingomis nuorodomis minėtam sprendimui suprasti ir Pirmosios instancijos teisme jo teisėtumui užginčyti. Iš tikrųjų VRDT nurodyti sprendimai *Nuance d'orange* ir *LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS* buvo susiję su klausimu, ar tai, kad Apeliacinė taryba šaliai neperdavė savo sprendime nurodytų paieškos internete rezultatų, yra Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimas. Todėl šiuose sprendimuose pateikta išeitis nėra taikoma, nes šioje byloje VRDT Pirmosios instancijos teismui pateikė faktus, į kuriuos neatsižvelgė Apeliacinė taryba.

54 Kadangi žodinis žymuo EUROHYPO yra sudurtinis žodis, dar reikia įvertinti, ar jo sudedamųjų dalių atžvilgiu konstatuotą apibūdinamąjį požymį turi pats sudurtinis žodis. Iš tikrųjų iš teismų praktikos matyti, kad prekių ženklas, sudarytas iš žodžio, kurio kiekviena sudedamoji dalis yra prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes apibūdinantis požymis, pats savaime apibūdina šių prekių ar paslaugų savybes, išskyrus jeigu egzistuoja suvokiamas skirtumas tarp žodžio ir paprastos jį sudarančių dalių visumos, o tai leistų manyti, kad dėl darinio neįprasto pobūdžio šių prekių ar paslaugų atžvilgiu žodis sukuria įspūdį, kuris

pakankamai skiriasi nuo to, kuris atsiranda dėl paprasto jį sudarančių dalių reikšmių derinio, o iš to išplaukia, kad žodis reiškia daugiau nei jo sudedamųjų dalių visumą arba kad žodis įsiliejo į šnekamąją kalbą ir įgijo tik jam būdingą reikšmę ta prasme, jog tapo nepriklausomas jo sudedamųjų dalių atžvilgiu. Pastaruoju atveju būtina patikrinti, ar žodis, įgijęs tik jam būdingą reikšmę, pats nėra apibūdinantis tos pačios nuostatos prasme (žr. pagal analogiją 44 punkte minėto sprendimo *Koninklijke KPN Nederland* 104 punktą).

55 Šioje byloje, pirma, žodinis žymuo EUROHYPO yra paprasta dviejų apibūdinamųjų dalių kombinacija, nesukurianti įspūdžio, kuris pakankamai skirtųsi nuo to, kuris atsiranda dėl paprasto jį sudarančių dalių derinio, kad reikštų daugiau nei minėtų dalių visuma. Antra, ieškovė neįrodė, kad šis sudurtinis žodis įsiliejo į šnekamąją kalbą ir įgijo tik jam būdingą reikšmę. Priešingai, ji tvirtina, kad žodinis žymuo EUROHYPO neįsiliejo į šnekamąją vokiečių kalbą finansinėms paslaugoms apibūdinti.

56 Be to, priešingai tam, ką tvirtina ieškovė, sprendime *BABY-DRY* priimta išeitis negali būti taikoma šioje byloje. Toje byloje nagrinėjama sintagma buvo išgalvotas leksikos elementas, kuris neįprastas savo struktūra, o taip nėra žodinio žymens EUROHYPO atveju.

57 Taigi Apeliacinė taryba teisėtai manė, kad žodinis žymuo EUROHYPO apibūdina 36 klasei priklausančias „finansinių operacijų; piniginių operacijų; nekilnojamojo turto operacijų; finansinių paslaugų; finansavimo“ paslaugas ir dėl to neturi skiriamojo požymio. Iš to matyti, kad remiantis tuo, kas buvo išdėstyta šio

sprendimo 45 punkte, nereikia nagrinėti, ar Apeliacinė taryba pateikė kitų motyvų, kad įvertintų, ar prašomas įregistruoti žymuo neturėjo skiriamojo požymio.

58 Dėl kaltinimo, susijusio su dažnu prekių ženklo naudojimu, ieškovei per posėdį patvirtinus, kad jis pirmą kartą buvo nurodytas Pirmosios instancijos teisme, taikant Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinėje taryboje nagrinėtos bylos dalyko, jį bei jo pagrindimui pateiktus dokumentus (žr. 30 punktą) reikia pripažinti nepriimtinais. Dėl tų pačių motyvų nepriimtinais turi būti pripažinti ir pirmą kartą Pirmosios instancijos teisme nurodyti su žodinio žymens EUROHYPO nacionalinėmis registracijomis Vokietijoje, Austrijoje ir Šveicarijoje susiję argumentai. Dėl likusios ieškinio dalies, Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos ir kuria siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos. (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas).

59 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu susijęs ieškovės antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

60 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

61 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Jaeger Tiili Czúcz

Paskelbta 2005 m. gegužės 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon M. Jaeger